

U s n e s e n í

Krajský soud v Praze projednal v neveřejném zasedání konaném dne 25.dubna 2017 odvolání **obžalovaného J** [REDACTED] **V** [REDACTED] , nar. [REDACTED] v R [REDACTED] , proti rozsudku Okresního soudu Praha - západ ze dne 6. února 2017, č.j. 14T 53/2016-529, a rozhodl **t a k t o :**

Podle § 256 tr. řádu se odvolání obžalovaného **z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný J [REDACTED] V [REDACTED] **uznán vinným** přečinem usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 2 tr. zákoníku, kterého se dle skutkových zjištění okresního soudu dopustil tím, že nejméně od 8.12.2011, kdy jako majitel rodinného domu čp. [REDACTED] v M [REDACTED] v R [REDACTED] , okr. P [REDACTED] pronajal tuto nemovitost k bydlení R [REDACTED] K [REDACTED] , nar. [REDACTED] zjevně dlouhodobě a v příkrém rozporu zejména aktuálně s ustanovením § 2247 odst. 2 z. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen obč. zákoník), jakož i § 3 odst. 1 z. č. 67/2013 Sb., kterým se upravují některé otázky související s poskytováním plnění spojených s užíváním bytů a nebytových prostorů v domě s byty, jakož i dalších obecně závazných a také podzákoných právních předpisů nezajistil pravidelné kontroly a čištění komína, a v rozporu zejména s ustanovením § 62 odst. 2 písm. f) z. č. 158/2009 Sb., kterým se mění z. č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů v platném znění (dále jen energetický zákon), jakož i dalších obecně závazných i podzákoných právních předpisů včetně výrobcova návodu k instalaci a obsluze, nezajistil ani provádění pravidelných kontrol včetně čištění spalínové cesty kombinovaného plynového kotle zn. Junkers ZW20KD23 v.č. [REDACTED] s odtahem spalin do komína, v důsledku čehož došlo k postupnému zanášení komína spalinami a v důsledku nedostatečné údržby kotle došlo postupně k výraznému snížení průchodnosti spalinových cest zanesením spalinami zejména v prostoru mezi hořákem a výměníkem, přičemž dne 7.1.2015 v důsledku nedostatečného odtahu zplodin došlo k výrazně zhoršenému hoření a v důsledku nedostatečného spalování plynu došlo ke zvýšení produkce kysličníku uhelnatého, který pro

snížený odtah do komína zamořil z kuchyně, kde byl kotel instalován, vedlejší obývací pokoj kysličníkem uhelnatým v tak vysoké koncentraci, že způsobil se životem neslučitelnou intoxikací úmrtí poškozeného R [REDACTED] K [REDACTED] otravou krve 77% koncentrací COHb.

Za to byl **odsouzen** podle § 143 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 12 měsíců, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1, 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 let.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu byla poškozená B [REDACTED] S [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem U [REDACTED], B [REDACTED], odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonem stanovené lhůtě **odvolání**, které zdůvodnil prostřednictvím svého obhájce. Je přesvědčen, že napadený rozsudek byl vydán v rozporu se zásadou „in dubio pro reo“, neboť byl uznán vinným, ačkoli jsou nadále dány důvodné pochybnosti alespoň o dvou zásadních skutkových okolnostech, včetně samotné příčiny, respektive vlivu více možných příčin, jenž vedly k úmrtí poškozeného. Soud dle názoru odvolatele rovněž nesprávně posoudil občanskoprávní poměry týkající se nájmu rodinného domu, které jsou významné a zcela zásadní pro posouzení jeho trestní odpovědnosti. Setrvává na své obhajobě, že došlo k přenesení odpovědnosti za revize a servis plynového kotle na poškozeného, tzn. nájemce. Vysvětluje své stanovisko ohledně platnosti ústní dohody s tím, že rodinný dům byl pronajat i s pozemky, zejména se zahradou, v takovém případě i dle ustálené judikatury jde o nájem dle § 663 zák. č. 40/1964 Sb. a nikoli o nájem bytu, jak nesprávně první soud uzavřel. Takovou smlouvu o nájmu, byť uzavřenou písemně, lze změnit ústní dohodou, není-li včas namítána relativní neplatnost, přičemž k tomu nedošlo (lhůta poškozenému uplynula dne 8.12.2014, přičemž k úmrtí došlo až dne 7.1.2015). Zdůrazňuje, že smlouvu připravila realitní kancelář, na základě předchozích dlouhodobých zkušeností se laicky domníval, že tato obsahuje vše potřebné. Pro úplnost je připomínáno i nařízení vlády č. 258/1995 Sb., ve znění platném v době uzavření smlouvy, podle něhož za běžnou údržbu, kterou hradí nájemce, byly považovány také pravidelné prohlídky a čištění předmětů uvedených v § 5 odst. 3 (plynospotřebičů apod.). Dle názoru odvolatele je jeho obhajoba potvrzována i výpovědí jeho synů a svědka P [REDACTED], kdy tuto nemůže zvrátit ani okolnost, že po zkušenosti s předchozím nájemcem panem P [REDACTED], který se odstěhoval bez placení, uzavřel smlouvu o dodávce plynu v roce

2012 sám, aby předešel komplikacím. Ostatně i svědek R■■■■ uvedl, že i v jeho případě mu byly předávány složenky k úhradě, ačkoli revize a čištění zajišťoval sám. Žádným způsobem se dle názoru odvolatele pak první soud nevypořádal s poměrně čerstvou opravou přerušovače tahu ALU páskou, která podle znalce Ing. Buchty mohla mít zcela zásadní vliv na průběh otravy. Připomíná odpověď znalce na otázku pod bodem 3, jakož i jeho doplňující výslechy, kde se vyjadřoval ke spadu rzi, která mohla zanést kotel relativně rychle, tzn. že příčinou smrti mohla být neodborně provedená oprava, nikoli jednoznačně jen neprovedená revize či zanedbaná údržba. Z toho odvolatel dovozuje, že není vyloučeno, že i přes neprovádění revizí a čištění kotle by k následku nedošlo, nebýt poměrně čerstvě neodborně provedené opravy ALU páskou. Odvolatel popírá, že by tuto opravu provedl, žádný důkaz o opaku nesvědčí, nebylo tak prokázáno, že zavinil smrt poškozeného. V tomto směru navrhuje opakovat výslechy znalce Ing. Buchty. Ten uvedl i to, že kontroly byly prováděny nesprávně a návody k použití jsou nedostatečné a nesrozumitelné. Závěrem shrnuje všechny sporné body a navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a obžaloby ho zprostil.

Krajský soud v Praze jako soud II. stupně přezkoumal z podnětu podaného odvolání zákonnost a odůvodněnost výroků, proti kterým toto směřovalo, jakož i správnost postupu řízení, které jeho vydání předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad, jak ukládá ustanovení § 254 odst. 1 tr. řádu a dospěl k následujícím závěrům.

Je třeba předeslat, že touto věcí se odvolací soud (stejně jako okresní soud) nezabývá poprvé. Původní zprošťující **rozsudek Okresního soudu Praha – západ ze dne 2.května 2016, č.j. 14T 53/2016-452**, musel být **usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 30.června 2016, č.j. 13To 229/2016-472**, jako předčasný a nepřezkoumatelný zrušen. Již tehdy nebylo sporu o tom, že se **skutek stal**, bez jakýchkoli pochybností bylo prokázáno, že obžalovaný jako majitel rodinného domu čp. ■■■■ v M■■■■ v R■■■■ v době od 8.12.2011 pronajal tuto nemovitost k bydlení R■■■■ K■■■■, nar. ■■■■, aniž by byly dlouhodobě prováděny pravidelné kontroly a čištění komína včetně čištění spalínové cesty kombinovaného plynového kotle zn. Junkers ZW20KD23 v.č. ■■■■ s odtahem spalin do komína, v důsledku čehož došlo k postupnému zanášení komína spalinami a v důsledku nedostatečné údržby kotle došlo postupně k výraznému snížení průchodnosti spalínových cest zanesením spalinami zejména v prostoru mezi hořákem a výměníkem, přičemž dne 7.1.2015 v důsledku nedostatečného odtahu zplodin došlo k výrazně zhoršenému hoření a v důsledku nedostatečného spalování plynu došlo ke zvýšení

produkce kysličníku uhelnatého, který pro snížený odtah do komína zamořil z kuchyně, kde byl kotel instalován, vedlejší obývací pokoj kysličníkem uhelnatým v tak vysoké koncentraci, že způsobil se životem neslučitelnou intoxikací úmrtí poškozeného R [REDACTED] K [REDACTED] otravou krve 77% koncentrací COHb, ačkoli tyto povinnosti vyplývají z ustanovení § 2247 odst. 2 obč. zákoníku, jakož i § 3 odst. 1 z. č. 67/2013 Sb., kterým se upravují některé otázky související s poskytováním plnění spojených s užíváním bytů a nebytových prostorů v domě s byty, ustanovení § 62 odst. 2 písm. f) z. č. 158/2009 Sb., kterým se mění z. č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů v platném znění (dále jen energetický zákon), jakož i dalších obecně závazných i podzákoných právních předpisů, včetně výrobcova návodu k instalaci a obsluze. Stejně tak již tehdy nebylo pochyb o tom, že **obžalovaný byl majitelem předmětné nemovitosti a jako její majitel měl ze zákona povinnosti specifikované v obžalobě**, tedy že měl zajišťovat údržbu kotle a komínu, že si existence předmětných povinností stanovených zákonem byl vědom, že v domě užívaném poškozeným předmětné povinnosti ve vztahu k údržbě plynových zařízení plněny nebyly a že poškozený zemřel v důsledku otravy oxidem uhelnatým.

Jedinou spornou otázkou již tehdy bylo, zda se obžalovaný svých povinností spojených s vlastnictvím nemovitosti a postavením nájemce **platně zbavil** tím, že je ústně převedl na poškozeného a zda vůbec lze tímto způsobem uvedené zákonné povinnosti na nájemce převést. Pokud okresní soud v tomto směru vycházel pouze z výpovědi obžalovaného a jeho synů, potažmo i z výpovědi svědka P [REDACTED] R [REDACTED], předchozího nájemce, tak byl upozorněn na **zcela odlišné postavení tohoto svědka**, který v domě trvale bydlel, v zásadě prováděl rekonstrukci domu, včetně plynofikace a vše si zajišťoval sám, což se odráželo ve výši nájmu, a to na rozdíl od nového nájemce - poškozeného K [REDACTED], který trvale bydlel v Belgii a do ČR jezdil pouze příležitostně. Dále mu bylo uloženo, aby se zabýval otázkou, proč takto **zásadní ujednání není součástí nájemní smlouvy**, byť poměrně podrobné, obzvláště pokud to obžalovaný považoval za samozřejmost s ohledem na skutečnost, že si i předchozí nájemce kontroly prováděl sám, přičemž pomíjet neměl ani to, že obžalovaný v průběhu předmětného nájmu **ukončil původní smlouvu o dodávce plynu** a počínaje dnem 1.3.2012 **uzavřel smlouvu novou**, což odporuje tvrzení, že si měl poškozený vše zajišťovat sám. Prvému soudu byly připomenuty **i další aspekty**, kterým se měl věnovat, např. že si obžalovaný coby majitel nemovitosti a odběrného místa (zákazník) nenechal předložit od poškozeného potvrzení o tom, že kontroly probíhají, dále zda lze

platně přenést tak zásadní povinnosti na nájemce pouze ústním ujednáním, ačkoli u smlouvy je vyžadována písemná forma, otázka obecného preventivního požadavku uvedeného v ustanovení § 2900 občanského zákoníku, když obžalovaný o svých povinnostech majitele a pronajímatele - a to povinností, na kterých bezpochyby přímo závisí zdraví a životy dalších osob - věděl, přesto tyto buď neplnil, anebo se o jejich plnění nájemcem přímo nepřesvědčil.

V dalším řízení okresní soud **pokyny soudu odvolacího částečně respektoval**, když všem naznačeným sporným momentům určitou pozornost věnoval a s těmito se přinejmenším formálně vypořádal. Nicméně šlo o **hodnocení důkazů poněkud paušální, místy jednostranné a především neobjektivní**, když byly některé okolnosti a zjevné souvislosti, které závěrům prvního soudu neodpovídaly, zcela pomíjeny či bagatelizovány. Proto nemohl ani další zprošťující **rozsudek Okresního soudu Praha – západ ze dne 8.9.2016, č.j. 14T53/2016-487**, obstát a musel být **usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 29.11.2016, č.j. 13To 397/2016-512**, opětovně zrušen.

Po vrácení věci již první soud postupoval v souladu s pokyny odvolacího soudu, všem provedeným důkazům věnoval náležitou pozornost, přičemž tyto zhodnotil komplexně ve všech vzájemných souvislostech a nejen jednotlivě, jak činil v předchozích případech, a to zcela objektivně, aniž by některý důkaz opomíjel či deformoval. Skutková zjištění, ke kterým takto dospěl, mají v provedeném dokazování již řádnou oporu, přičemž ani jeho právním závěrům nelze nic vytknout, obzvlášť když veškeré úvahy, kterými se řídil, v odůvodnění napadeného rozsudku přesně popsal a výstižně vysvětlil.

První soud se znovu zabýval spornou otázkou, zda se obžalovaný svých povinností spojených s vlastnictvím nemovitosti platně zbavil tím, že je převedl na poškozeného na základě ústní dohody, a zda vůbec lze tímto způsobem uvedené zákonné povinnosti na nájemce převést. Odvolací soud sdílí jeho závěr, že k platnému převedení výše uvedených povinností nemohlo dojít pouhou ústní dohodou. Nájemní smlouva byla uzavřena dne 8.12.2011, tedy ještě za účinnosti zákona č. 40/1964 Sb. Podle § 3028 a § 3074 nového občanského zákoníku se přitom vznik nájmu, jakož i práva a povinnosti vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, posuzují podle dosavadních právních předpisů, proto je nutné aplikovat ustanovení zákona č. 40/1964 Sb., ve znění účinném ke dni uzavření smlouvy. Pochyb není o tom, že předmětná smlouva byla **označena jako nájemní smlouva** podle § 663 zákona č. 40/1964 Sb., smlouvu je však třeba posuzovat nikoliv podle označení, ale podle

obsahu. Ze znění předmětné smlouvy je přitom jednoznačně patrné, že smlouva byla **uzavřena za účelem bydlení** poškozeného a členů jeho rodiny, když je ve smlouvě v čl. II výslovně stanoveno, že předmět nájmu bude nájemcem užíván **výlučně k bydlení**, tudíž k žádnému jinému účelu nemohla být nemovitost užívána. To si vyhradil pronajímatel, přičemž ani poškozený za žádným jiným účelem smlouvu neuzavíral, když tímto způsobem pouze řešil možnost občasného bydlení v ČR v době, kdy realizoval kontakty se svou dcerou, jinak bydlel a pracoval v Belgii, tudíž **výhradně řešil bytovou situaci**. K tomu se ostatně vyjadřoval i syn obžalovaného, svědek J. V. ml., který mimo jiné uvedl, že poškozený jezdil hodně nepravidelně, jeden měsíc tam byl 3 víkendy, někdy 2 víkendy, někdy tam strávil týden, byl i 7 měsíců pryč. V tomto směru prvý soud právem poukázal i na judikaturu, např. dle rozhodnutí 19Co 45/2004 Krajský soud v Hradci Králové – i když je v nájemní smlouvě označen za předmět nájmu dům, jde z hlediska práv a povinností, jež z této smlouvy vyplývají, o nájem bytu, jestliže se v domě nachází jediná bytová jednotka užívaná nájemcem. Okresní soud nepochybil, pokud uzavřenou smlouvu **posoudil jako smlouvu o nájmu bytu**, pro kterou je zákonem stanovena **písemná forma dle § 686 zák. č. 40/1964 Sb.** Předmětná nájemní smlouva mezi obžalovaným a poškozeným přitom skutečně **byla uzavřena v písemné formě**, přičemž dle § 40 odst. 2 zákona č. 40/1964 Sb. **písemně uzavřená dohoda může být změněna nebo zrušena pouze písemně**. Ústní dohoda, která by takovou smlouvu měnila, by tedy byla absolutně neplatná, navíc se strany na nutnosti smlouvu měnit pouze písemnými dodatky výslovně dohodly v čl. VII./2 smlouvy (tato smlouva nesmí být pozměňována, doplňována a měněna jinak, než písemnými, řádně očíslovanými dodatky podepsanými stranami).

I dle přesvědčení soudu II.stupně lze navíc **obhajobu obžalovaného**, že došlo k uzavření ústní dohody, **považovat za účelovou**. Bývalý nájemce svědek R. v předmětném domě na rozdíl od poškozeného trvale bydlel a především prováděl rekonstrukci domu, včetně zavedení plynu a instalace předmětného kotle do domu. Jedná se tak o zcela odlišnou situaci. Synové obžalovaného ničemu konkrétně přítomni nebyli, navíc nelze přehlížet příbuzenský poměr. Zásadní skutečností pak je, že obžalovaný byl **odběratel plynu**, rozhodoval o dodavateli, v průběhu nájmu ukončil předchozí smlouvu o dodávce plynu a dne 1.3.2012 uzavřel smlouvu novou. To odporuje tvrzení obhajoby, že si měl poškozený vše zajišťovat sám (logicky se nabízelo zachování totožnosti osoby pro navazující smluvní vztahy s dodavateli služeb). Obstát pak nemůže výhrada, že šlo pouze o preventivní opatření, když předchozí přechodný nájemce pan P. po 3 měsících bez

placení zmizel. Ve smyslu § 62 odst. 2 písm. f) zákona č. 458/2000 Sb. je dána povinnost odběratele udržovat odběrné plynové zařízení v takovém stavu, aby se nestalo příčinou ohrožení života, zdraví či majetku osob, a v případě zjištění závady tuto bez zbytečného odkladu odstranit. I v nájemní smlouvě je výslovně stanoveno, že pronajímatel se zavazuje udržovat předmět nájmu ve stavu způsobilém k užívání. Opravy a revize kotle a komína nelze považovat za drobné opravy a údržbu. Kotel byl z roku 1998, ani vlastní provedení komína nebylo bezvadné, poslední doložená revize je z roku 2008, přičemž obžalovaný se ani nepřesvědčil, že jsou uvedené povinnosti plněny.

Tím nerespektoval ani obecný **preventivní požadavek uvedený v ustanovení § 2900 zákona č. 89/2012 Sb.**, občanský zákoník, které stanoví, že vyžadují-li to okolnosti případu nebo zvyklosti soukromého života, je každý povinen počínat si při svém konání tak, aby nedošlo k nedůvodné újmě na svobodě, životě, zdraví nebo na vlastnictví jiného. Majitel nemovitosti nemůže mít pouze práva, vybírat nájemné a o nic jiného se nestarat. Povinnosti majitele nemovitosti spojené s údržbou a kontrolou plynových zařízení, na nichž závisí životy a zdraví osob, jsou natolik zásadní, že je na ně nutno aplikovat výše uvedené ustanovení. Neplněním těchto povinností obžalovaný nerespektoval obecný preventivní požadavek.

K dalším námitkám obžalovaného je třeba uvést, že s těmi se první soud rovněž vypořádal. I pokud by se obžalovaný svých povinností platně zbavil přenesením na nájemce, jak na svou obhajobu uvádí, i tak by se nemohl zbavit povinnosti počínat si v souladu s preventivním požadavkem. V takovém případě by potom bylo nutné, aby se obžalovaný o plnění přenesených povinností nájemcem sám přesvědčil, a to zejména vyžádáním zpráv o revizi plynových zařízení. Namítá-li neobdobnou opravu kotle poškozeným, tak i pokud by k tomu došlo, mohlo by se jednat maximálně o spoluúčast poškozeného, což by obžalovaného trestní odpovědnosti zbavit nemohlo. Byly vypracovány znalecké posudek z oboru stavebního, specializace kominičtví a z oboru stavebnictví, specializace odběrní plynová zařízení a výroba tepla v systémech ústředních vytápění, znalci vyslechnuti, vyjadřoval se k tomu i svědek V■■■■ P■■■■, který prováděl revize v jiných nemovitostech obžalovaného, přičemž po události na místě byl. Znalcem z oboru stavebního, specializace kominičtví, byla konstatována zásadní závada - dlouhodobé nečištění spalinových cest a absence jakékoliv kontroly, k tomu přistoupil i totální nečištěný a neseřizovaný kotel, který vytvářel vysoký obsah oxidu uhelnatého ve spalínách, i když za příznivých podmínek mohla dokonale vyčištěná spalinová cesta odvést i tyto spaliny do volného ovzduší, znalec z oboru stavebnictví, specializace odběrní plynová zařízení a výroba tepla v systémech ústředních

vytápění rovněž konstatoval, že spotřebič zn. Junkers vykazoval silné až devastující opotřebením, které odpovídá stáří a používání spotřebiče, údržba zanedbána, opotřebením nad míru obvyklou, technický stav spotřebiče neutěšený, téměř vylučoval stav slučitelný s bezpečným provozem bez generální opravy. I z dalších částí znaleckých posudků a výpovědí znalců, které první soud do hodnotících úvah pojal, je zřejmé, že pokud by byly plněny povinnosti, k neštěstí by nedošlo. Pokud by byla včas provedena revize, respektive zásadní oprava kotle, který byl v dezolátním stavu, nedošlo by ani k zásahu ALU páskou, byť nebylo prokázáno, kdo k této přistoupil (svědci I ■■■ V ■■■■, D ■■ V ■■■■, R ■■■■ K ■■■, L ■■■ K ■■■■ i R ■■■■ S ■■■■ v zásadě shodně uvedli, že poškozený moc zručný nebyl, o takové věci se nezajímal, poškození by si nejspíš ani nevšiml, určitě by do toho nezasahoval). Teoreticky mohlo jít o jednu ze tří příčin, nicméně ta by byla eliminována, pokud by byly povinnosti plněny. Sám obžalovaný pak uvedl, že na požádání chodil poškozenému zatopit, stav kotle mu musel být znám.

Ostatně **hodnocení důkazů** je výsadním právem soudu, před nímž je dokazování prováděno, a proto odvolacímu soudu ani nepřisluší do tohoto procesu zasahovat, pokud závěry I. soudu neodporují zásadám formální logiky, případně nejsou-li z provedených důkazů vyvozovány skutečnosti, které z nich nevyplývají, k čemuž v daném případě již skutečně nedošlo. V podrobnostech pak lze odkázat na přílehlavé odůvodnění napadeného rozsudku, s kterým se odvolací soud plně ztotožňuje a ve kterém se první soud vypořádal i s nyní znovu vznášenými námitkami, aniž by považoval za nutné cokoli dalšího dodávat (jednalo by se pouze o opakování toho, co uvedl již první soud).

Rovněž **právní kvalifikace** je zcela odpovídající. Prokázaným jednáním obžalovaný naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty **přečinu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 2 tr. zákoníku**, když jinému z nedbalosti způsobil smrt a uvedený čin spáchal tak, že porušil důležitou povinnost, uloženou mu podle zákona. První soud nepochybil, pokud uzavřel, že je obžalovanému možné klást za vinu maximálně to, že si nepočínal s obvyklou opatrností, ačkoli právě v této oblasti vždy potenciálně hrozí nebezpečí újmy na zdraví či na životě, ale bez přiměřených důvodů spoléhal, že se tak nestane, tzn. nezachoval potřebnou míru opatrnosti (sám revize neprováděl a ani se nepřesvědčil, zda jsou prováděny, tzn. jaký je stav spalinových cest a spotřebiče), kdy takové jednání svědčí o nedbalosti obžalovaného a nikoliv o úmyslném ohrožení zdraví či života. Je zcela nepochybné, že tímto činem **porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona** (ustanovením § 2247 odst. 2 z. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, jakož i § 3 odst. 1 z. č. 67/2013 Sb., kterým se upravují některé otázky

související s poskytováním plnění spojených s užíváním bytů a nebytových prostorů v domě s byty, ustanovením § 62 odst. 2 písm. f) z. č. 158/2009 Sb., kterým se mění z. č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů v platném znění, jakož i dalších obecně závazných i podzákoných právních předpisů včetně výrobcova návodu k instalaci a obsluze) a že ke smrti poškozeného došlo v příčinné souvislosti s tímto jednáním, a to zaviněně – **z vědomé nedbalosti dle § 16 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.**

Dále odvolací soud přezkoumal i **výrok o trestu**, avšak ani této části žádné pochybení v neprospěch obžalovaného neshledal. Prvý soud respektoval ustanovení § 38 a § 39 tr. zákoníku o přiměřenosti trestních sankcí a o podmínkách ukládání trestů, přičemž přihlédl ke všem aspektům majícím na volbu vhodného postihu vliv. Dostatečnou pozornost věnoval zhodnocení všech hledisek rozhodných pro stanovení stupně společenské škodlivosti jednání obžalovaného i možností jeho nápravy a zcela správně dovodil, že lze obžalovanému uložit ještě **toliko výchovný trest**, respektive pohrůzku trestem odnětí svobody, a to zejména s přihlédnutím k jeho dosavadní trestní zachovalosti a absenci jakýchkoli dalších závadových poznatků zjištěných k jeho osobě. Vlastní výměru trestu odnětí svobody pak první soud volil **v rámci trestní sazby uvedené v § 143 odst. 2 tr. zákoníku (1 rok až 6 let) na samé dolní hranici**, čímž vyjádřil i všechny další okolnosti případu. Výkon trestu pak první soud zcela právem podmíněně odložil na poměrně krátkou **zkušební dobu v trvání 2 let** (v rámci rozpětí od 1 roku do 5 let), když se zjevně jednalo pouze o exces z jinak řádného způsobu života, přičemž jejím účelem je, aby se obžalovaný ze svého jednání poučil.

Ze všech uvedených důvodů, když pochybení nebylo shledáno ani ve výroku o náhradě škody, **zamítl odvolací soud odvolání obžalovaného podle § 256 tr. řádu jako nedůvodné.**

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí **l z e p o d a t d o v o l á n í** k Nejvyššímu soudu v Brně, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti němuž dovolání směřuje, podáním u soudu, který ve věci rozhodoval v I. stupni. Dovolání lze podat pouze z důvodů uvedených v § 265b tr. řádu. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoli výroku

rozhodnutí, a to ve prospěch či v neprospěch obviněného, obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání za dovolání nepovažuje, byť by bylo takto označeno.

V Praze dne 25.dubna 2017

JUDr. Lucie Černá v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost: Kulhavá